

Rozważania nad Księgą Rut

Noemi i Moabici

Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie; albowiem dokąd ty pójdziesz i ja pójdę; gdzie ty zamieszkasz i ja zamieszkam; lud twój lud mój, a Bóg twój – Bóg mój – Rut 1:16

Wydaje się, że Księga Rut została napisana przez proroka Samuela pomiędzy 1046, a 1035 rokiem przed Chrystusem. Opowieść o Rut jest niezwykłą historią o pogańskiej kobiecie, wymienianej pomiędzy przodkami Jezusa (Mat. 1:5). Mimo, że Księgę Rut poprzedza Księga Sędziów, relacja pochodzi z wczesnego okresu Sędziów, jako że Boaz, mąż Rut, był synem Rahab, która żyła w czasach kiedy Izrael podbijał Kanaan.

Z powodu wielkiego głodu, który nękał kraj, pewien mąż wraz ze swoją rodziną zdecydował się wyjść z Betlejemu judzkiego w Izraelu i na jakiś czas zamieszkać w ziemi moabskiej. Mąż ten nazywał się Elimelech, a jego żona Noemi, synowie jego zaś Machlon i Kilion (Rut 1:2).

Mąż Noemi zmarł, a jej synowie wzięli sobie za żony Moabitki, Orpę i Rut. Wkrótce potem, obaj synowie Noemi również zmarli. Wtedy Noemi usłyszała, że „Pan ujął się za swoim ludem i dał im chleb” (Rut 1:6). Noemi postanowiła zatem powrócić do ziemi judzkiej, a jej synowe wybrały się wraz z nią w drogę powrotną. „Wtedy rzekła Noemi do obu swoich synowych: Idźcie, powróćcie każda do domu swej matki. Niech Pan okaże wam dobroć, jak wy okazałyście zmarłym i mnie. Niech Pan sprawi, aby każda z was znalazła dom u boku swojego męża” (Rut 1:8,9).

Po namowie Noemi, Orpa zawróciła. Rut jednak powiedziała: „Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie; albowiem dokąd ty pójdziesz i ja pójdę; gdzie ty zamieszkasz i ja zamieszkam; lud twój lud mój, a Bóg twój – Bóg mój. Gdzie ty umrzesz, tam i ja umrę i tam pochowana będę. Niech mi uczyni Pan, cokolwiek zechce, a jednak tylko śmierć odłączy mnie od ciebie” (Rut 1:16,17). I tak ruszyły razem do Betlejem. Gdy dotarły na miejsce, Noemi nie chciała, aby nazywano ją „miłą, przyjemną”, ponieważ jak rzekła: „Wszzechmogący napoił mnie wielką goryczą” (Rut 1:20). Noemi poleciła, aby od tej pory nazywano ją Mara, co oznacza gorycz.

Rut w Izraelu

Pewnego dnia Rut poprosiła teściową o zgodę na wyjście w pole aby „zbierać kłosy”. Zdarzyło się, że trafiła na kawałek pola, należącego do Boaza, który był z rodziny Elimelecha. Kiedy Boaz ujrzał Rut, zapytał sługi: „Czyja to dziewczyna?” A sługa odpowiedział: „Jest to młoda Moabitka, która powróciła z Noemi z pól moabskich” (Rut 2:6). Wtedy Boaz namówił Rut, aby ta pozostała na jego polu do końca żniw, aby w spokoju pracowała i piła wodę z jego dzbanów. „Wtedy ona upadła przed nim na twarz i pokłoniwszy mu się aż do ziemi, rzekła do niego: Skąd to znalazłam łaskę w twoich oczach, że zwracasz na mnie uwagę, chociażem cudzoziemka? A Boaz odpowiedział jej, mówiąc: Opowiedziano mi wszystko dokładnie, jak postąpiłaś ze swoją teściową, gdy umarł twój mąż, że opuściłaś swego ojca i swoją matkę, i swoją ziemię, w której się urodziłaś, i poszłaś do ludu, którego przedtem nie znałaś. Niech ci wynagrodzi Pan twój postępek i niech będzie pełna twoja odpłata od Pana, Boga izraelskiego, do którego przyszłaś, aby się schronić pod jego skrzydłami” (Rut 2:10-12).

Wróciwszy do domu, Rut opowiedziała teściowej o tym co ją spotkało i o przychylności ze strony Boaza. Na to Noemi dała Rut wskazówki co musi zrobić, aby zostać żoną Boaza, pozostawał on bowiem w bliskim pokrewieństwie z rodziną i miał prawo wykupić Rut. Kiedy Boaz spostrzegł Rut powiedział: „Błogosławionaś ty u Pana, córko moja. Ten drugi dowód twojej miłości lepszy jest niż pierwszy, nie uganiałaś się za młodzieńcami ani biednymi, ani bogatymi. Nie kłopotz się teraz, córko moja, uczynię dla ciebie, cokolwiek sobie życzysz, wie bowiem całe miasto, żeś dzielna kobieta. Prawdą jest, że jestem twoim wykupicielem, lecz jest jeden wykupiciel jeszcze bliższy ode mnie” (Rut 3:10-12).

Z samego rana Boaz poszedł do bramy miejskiej i sprowadziwszy dziesięciu mężów spośród starszych zawołał na krewnego, który miał prawo wykupu Rut. „I rzekł Boaz: W dniu, w którym nabędziesz pole z ręki Noemi, musisz też pojąć i Rut Moabitkę, wdowę po zmarłym, aby zachować imię zmarłego na jego dziedzicznej posiadłości” (Rut 4:5). Mąż ten jednak nie chciał wykupić Rut z obawy przed narażeniem własnego dziedzictwa. Boaz wykupił więc Noemi i Rut Moabitkę oraz wszystko co należało do Elimelecha. Według starożytnego zwyczaju w Izraelu, przy wykupie i przy zamianie, kiedy ktoś chciał zatwierdzić układ, to zdejmował swój sandał z nogi i dawał go temu drugiemu w obecności starszych, co też uczyniono. Rut została więc żoną Boaza i urodziła syna, którego nazwano Obed. A

Obed był dziadkiem Dawida.

Duchowe lekcje

Młoda Moabitka, Rut, została pobłogosławiona przez Boga ponieważ była niewiastą uczciwą, skromną i pokorną, bardzo kochającą swoją teściową. Z przytoczonej historii możemy się wiele nauczyć. W Izraelu imiona miały duże znaczenie. Imię Rut oznacza „przyjaciółka, bliska, przyjaźń, piękno”. Co więcej, wiadomo, że imię Noemi oznacza „miła, przyjemna”. Imię Boaz oznacza natomiast „mający władzę, dzięki niemu [Bogu] jestem silny”. Imię Obed oznacza „niewolnik, sługa Boży, oddający cześć Bogu”. Zgodnie ze znaczeniem swojego imienia oraz posiadanych cech charakteru, Rut przedstawia oblubienicę Chrystusową. Została ona żoną Boaza (typ na Chrystusa), ponieważ posłuchała swojej teściowej, która uosabia proroków Starego Testamentu.

Podobnie Kościół Boży, wsłuchując się we wskazówki pozostawione przez dawnych proroków (Ps. 45:10,11), stanie się Oblubienicą niebieskiego Oblubieńca. Prorocy na samym początku swej działalności, tak jak Noemi, byli pełni szczęścia i zapału dla sprawy Pana; jednak służba ta przyniosła im wiele smutku, goryczy i cierpienia – tak w przypadku Jeremiasza, Micheasza, Eliasza, Jana Chrzciciela, i wielu innych.

Rut była z pochodzenia Moabitką, poganką, jednak pociągała ją wiara Izraela i z trudem gromadziła wszystko co tylko mogła podczas żniwa jęczmienia. Jęczmień kójarzy się z Chrystusem; na przykład, pierwociny żniwa

jęczmiennego przedstawiają powstanie Chrystusa z martwych (1 Kor. 15:20; 3 Moj. 23:10). Przedstawiający Chrystusa Gedeon, również został zobrazowany przez jęczmień (Sędz. 7:13,14). Rut przedstawia tych pogan, którzy pokornie poszukiwali błogosławieństwa Chrystusowego wyglądając Mesjasza Izraela podczas żniwa, które zapoczątkowało Wiek Ewangelii.

W Biblii czytamy również o osobie, której imię nie zostało podane (Rut 4:1), najbliższym krewnym Noemi. Mąż ten nie miał zamiaru wykupić Rut, chciał wykupić jedynie rodzinę Elimelecha. Mąż ten wydaje się przedstawiać Zakon dany Izraelowi. Zakon ten nie dawał nikomu, poza ludem Izraela, żadnych obietnic ani zabezpieczeń.

Ze słowa Bożego można wnioskować, że Jezus Chrystus, przedstawiany przez osobę Boaza, nie wykupił Izraela ani pogan aż do chwili, gdy doprowadził obrzędowy Zakon do końca (Efez. 2:11-18; Rzym. 10:4).

Wierzymy, że dziecko Boaza i Rut, wychowane przez Noemi, przedstawia ludzkość podczas czasów restytucji. Pan Jezus wraz z Kościołem wzbudzi z martwych całą rodzinę ludzką, która podczas Wieku Tysiąclecia otrzyma wskazówki i rady od proroków Starego Testamentu. Podobnie jak Noemi była bardzo szczęśliwa, kiedy jej synowa urodziła syna, tak prorocy będą szczęśliwi mogąc ujrzeć całą ludzkość powstającą z grobu.

Hosu Ioan (Rumunia)